

[Fuglsang.]

visse ændringer i boligstøtteleven. Imidlertid er dette forslag, som efterhånden har været fremsat to gange, aldrig kommet længere end til et af den slags udvalg, hvis hovedopgave tilsyneladende er at skaffe ubelejlige forslag af vejen på en ikke altfor iøjnefaldende måde. Jeg venter faktisk at se et sådant forslag i forbedret form og håber, at det må få en noget gunstigere skæbne end dets forgænger.

Det, som isørigt ligger mig på sinde nu, er altså skolebyggeriet. Dette spørgsmål er nemlig stadig uløst og er faktisk mere påtrængende end nogensinde, for vel erkendte den daværende minister vanskelighederne, men han nægtede isørigt at tage konsekvenserne deraf og gøre noget for at overvinde dem. Dette er et af de områder, hvor man må indrømme den forrige regering en vis konsekvens. Den daværende minister har holdt sit ord, der er nemlig ikke sket noget. Nu er der imidlertid kommet en ny regering, oven i købet under festlige fanfarer om en ny politik. Jeg vil derfor benytte lejligheden til at rejse spørgsmålet igen.

Nødvendigheden af, at regering og folketing erkender deres ansvar og træder til, er nemlig som allerede sagt ikke blevet mindre, tværtimod vokser misforholdet mellem boligbyggeriet og dermed folketallets vækst og skolebyggeriet stadig. Det er f. eks. for Gladsakse kommunes vedkommende næsten 3 år siden, skoledirektør Thorkil Hansen i et interview i et lokalt blad udtrykte sin pessimisme med hensyn til forholdene, som de allerede var dengang, og endnu mere med hensyn til de fremtidige forhold. Han påviste, hvordan antallet af skolesøgende børn steg fra 400 til 500 om året, og at dette betød, at der for at dække behovet var brug for en ny skole i denne ene kommune hvert andet år.

Hvordan er det nu gået? Jo, der er i de forløbne 3 år kun færdigbygget den allerede dengang påbegyndte Stensgaardsskole, altså reelt er der kommet en halv ny skole, hvor der var brug for en hvert andet år, og resultatet er blevet derefter. I denne ny skole, Stensgaardsskolen, som var beregnet til 850 elever, undervises i øjeblikket 1 600 børn, pakket sammen de mest utrolige

steder, rengøringsrum, vaskerum, tandlægens venteværelse, scene, folkebadet o. s. v. I de to små rum, som er beregnet til skue-spillerne under scenen, har læreren sine elever siddende i to små sammenstødende klasser, hvor der oven i købet til børnenes underholdning er masser af spejle på væggene. På samme måde forholder det sig i kommunens andre skoler, Bagsværd, Gladsakse, Mørkhøj, Søborg, og lad mig nævne Marienlyst skole. Her anvendes forrummet til herretoilettet, kælderen, sløjdsalen, hvor der end ikke har været bænke til alle børnene; ja, jeg tilgiver de ærede medlemmer, der måske tror, at jeg tager fejl og taler om det indre Afrika. Videre benyttes forhallen til skolens hovedindgang, tandlægeværelset, baderummet o. s. v., og Gladsakse, som jeg her har nævnt, er ingenlunde nogen undtagelse.

De samme forhold gør sig i mere eller mindre grad gældende i de andre omegnskommuner. I Herlev skole er der over 1 300 børn, endskønt den kun er beregnet til 700, og en ny bliver tidligst færdig til august 1955. Her må jeg nævne Taarnby, en kommune med efterhånden 30 000 indbyggere. Af denne kommunes tre skoler er de to ikke udvidet siden før krigen, medens en er under udvidelse. Billedet er følgelig det samme som for Gladsaksens vedkommende: klasseværelser, der er fyldt til bristepunktet, børn stuvet sammen i kældre og baderum, klasser, der er på stadig vandring fra det ene værelse til det andet, strakt undervisning til kl. 17 om eftermiddagen o. s. v. I Hvidovre er der på 3 skoler med en samlet kapacitet på 2 700 børn stuvet 3 434 sammen, altså en overbelastning på 734 elever, og i alle disse kommuner er der de samme fremtidsperspektiver, nemlig en stadig rivende vækst. Gladsakse regner med at have fordoblet sit indbyggertal i forhold til 1945, Taarnby er siden 1951 vokset med 5 000 indbyggere, deraf alene sidste år 3 000. I to af denne kommunes skolers opland er for tiden 1 000 lejligheder under opførelse, og alt dette i Danmark, som efter hvad Salmonsens leksikon oplyser, hører til de mest oplyste nationer, i Danmark i det herrens år 1953, snart 140 år efter folkeskolens oprettelse, i et land, hvor man uden at rødme bruger omkring 1 milliard kr. om året til angiveligt